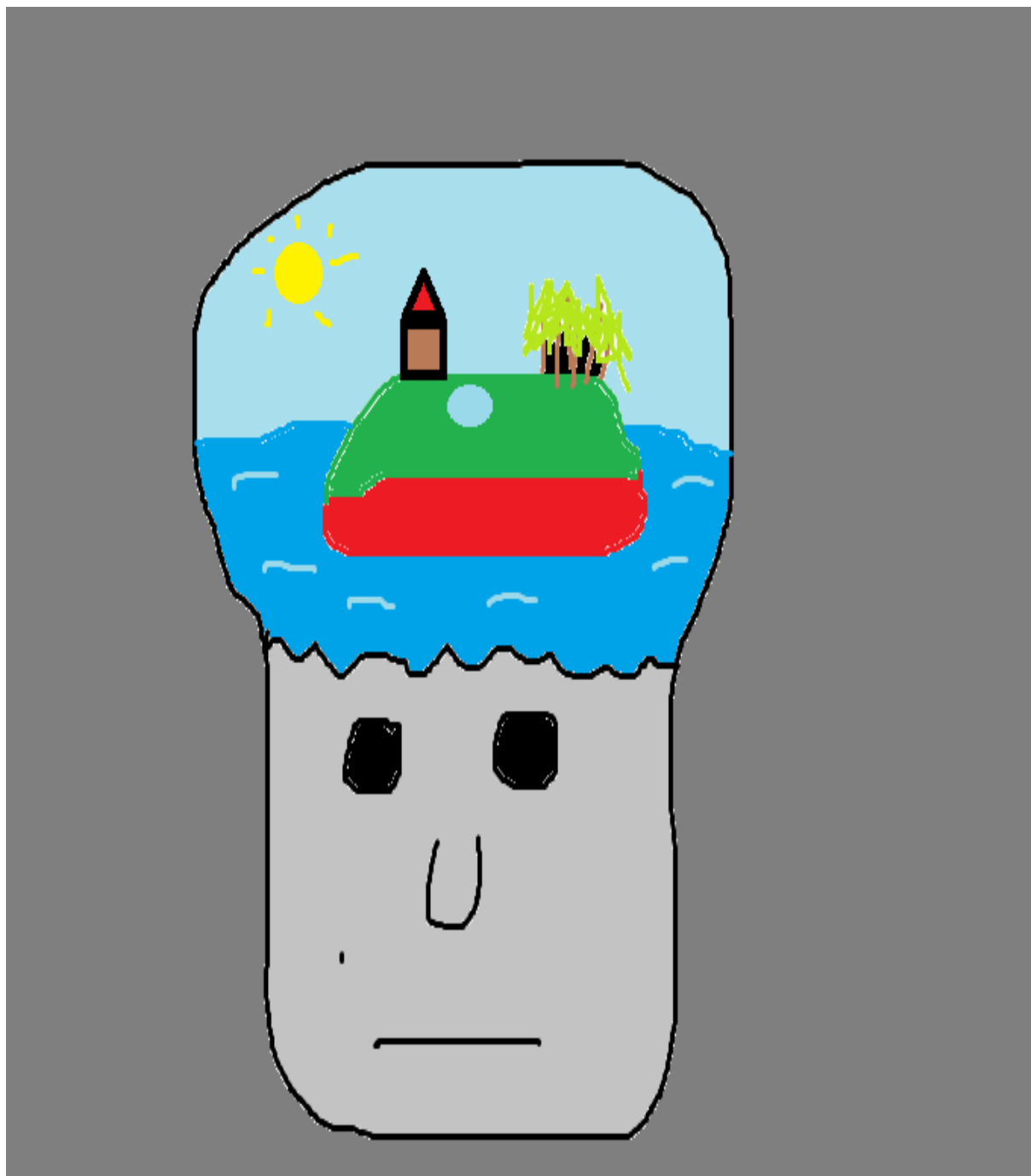

Džej Týho příhoda

Autor: Jaroslav Tesař

Ilustrace: Jaroslav Tesař

Část první: S Jerry m skrz časoprostor

#1 Úvod

Začíná se stmívat. Malý ostrov obklopuje poměrně klidné moře, které je ve fázi odlivu. Na ostrově leží jezírko s pitnou vodou a vedle něj chata za kterou se rozprostírá menší prales. Vzduch se pomalu ochlazuje a z oken svítí plamen hořící v kamnech. Jerry zrovna sedí na houpacím křesle a balí dalšího jointa. U jeho nohou leží zkouřená gorila a gestikulací naznačuje, že je spokojená s kvalitou hašiše. Jerry souhlasně kývne hlavou, usměje se, olízne papírek a dobalí brko.

„Dneska už poslední ty chlupatej parchante, zejtra se musí pracovat.“ prohlásí Jerry do prázdna i když ví, že gorila neumí mluvit.

Když dokouřili posledního jointa, tak dali ještě jednoho a mezitím co uhasínala kamna se hlasitě smáli aniž by věděli čemu. Najedli se čerstvě utržených banánů a potom usnuli u pozorování plápolajícího ohně jako kdyby sledovali televizi.

Kamna už byla úplně vyhaslá a venku svítíl nový den, když si gorila hlasitě prdla a probudila tím Jerryho kterému se zrovna zdálo o velkých konopných plantážích. Otevřel oči a rozhlédl se po jednopokojové chatce. V rohu stojí malá kuchyňská linka a na ní zkumavky s divnou svítící látkou, různé druhy ovoce a zeleniny a ještě porcelánový džbán s poloviny plný vody. Dále viděl houpací křeslo, psací stůl se židlí, kamna, svou skříň a samozřejmě ležící gorilu s kruhy pod očima.

„Nazdar, ty černá mambo, co se ti zdálo?“ usmál se Jerry.

Gorila si dala ruku k puse ve znamení, že by si potáhla z jointa.

„Fajn, tak já teda něco smotám.“ souhlasil Jerry.

Vstal z postele a zamířil ke své skříni se slovy: „Tak co to tu máme za dobrůtky?“

Otevřel skříň a do nosu ho praštila ostrá vůně všemožných modelů. V duchu si pročetl lístečky na krabičkách. Šáhl po krabičce s lístečkem AK-47, ale potom si to rozmyslel a vzal krabičku s nápisem HYDRO. Většinu modelů ve skříni měl ze svojí zahrádky ležící nedaleko chatky. Zahrádka a skleník jsou největší Jerryho chloubou a dodavatelem kvalitního konopí. Na zahrádce si pěstuje ale i nějaké ovoce a zeleninu pro svojí obživu. Právě nastalo období sklizně a proto je na dnešním pořádku dne obírání

mohutných palic z rostlin. Jerrymu tato činnost přijde nudná a proto se hodlá posilnit kvalitním modelem. Zabalil tedy hydro nejvyšší jakosti, podpálil a podal gorile.

#2 Sklizeň

Gorila típla druhého jointa a rozvalila se na houpací křeslo. Na pár minut usnula. Zdál se jí velice příjemný sen o tom jak se naučila balit špeky a mohla si tudíž zabalit kdy chtěla. Když už podpalovala svého prvního ubaleného krasavce, tak jí ze spánku vytrhl Jerryho hlas: „Vstávej ty hromado chlupů, jdeme k zahrádce.“

Chlupáč se probral a s nenávisným opičím výrazem zdvihl prostřední prst. Avšak po té se zvedl z pohodlného místa za doprovodu hlasitého gorilího prdu. Sbalili a zabalili si na cestu a oba vyšli ven z chatrče. Čerstvý vzduch jim dal pořádnou facku na zkoušené obličejce.

„Dneska je ideální den pro sklizeň.“ pochválil si Jerry.

Gorila to měla v prdeli a byla celkem nasraná, že nemohla vychutnávat stav pod vlivem THC. Jerry si cestou pískal a připomínalo to jednu známou písničku od skupiny Sum 41. Jinak se na asi desetiminutové cestě k zahrádce nic zajímavého nestalo.

Jakmile dorazili k Jerryho skromné zahrádce, tak se jim rozzářili oči štěstím. Gorila začala vydávat skřehotavé oslavné zvuky. Jerrymu to připomnělo pravěké lidi oslavující oheň a pomyslel si, že gorila na tom nebude intelektuálně úplně nejlépe. Musíme ovšem podotknout, že na primáta na tom není vůbec špatně, ba dokonce velice nadprůměrně. Za tak vysoké IQ chlupáč vděčí jen přírodě a to především marihuaně. Největší chytrostí gorila překypovala právě ve stavu pod vlivem.

Mezitím co Jerry začal otrhávat palice které zářily tak nějak do fialova se gorila konečně vzpamatovala a vydala se Jerrymu na pomoc.

„Začni na druhý straně u toho Jack Herera. Otrhej to pořádně ať tam nic nezbyde.“ zvážnil trochu Jerry.

Gorila se přesunula na druhý konec zahrady a začala pečlivě otrhávat překrásné paličky a ani ji nevadilo že má ruce zalepené od skuffu. Šlo jim to hezky od ruky a během hodinky měli sklizeno. Šlo by to i rychleji, ale to by si nesměli dávat pravidelné přestávky na brko. Gorilin návrh na nadrcení čerstvě utržených palic Jerry ihned zamítl se slovy, že se musí nejdřív usušit. Umotali tedy hydro, které si přinesli z chatky a ihned ho podpálili.

Když konečně otrhali všechny rostliny a marihuanu pečlivě uložili do ručně vyráběných proutěných košíků, tak se plní elánu vydali zpět k chatce.

#3 Bong

Jerry se svým chlupatým přítelem se pomalu, ale jistě vraceli zpět ze zahrádky zpátky domů. Každý si nesl svůj proutěný košík a sledovali jak se před nimi rýsuje malá chata se špičatou střechou a trochu křivým komínem. Z jezírka, vedle domku, se právě napájel jelen a když si jich všiml, tak utekl až do pralesa za chatkou. Aby se ztratil mezi stromy musel uběhnout asi 30 metrů přes louku. Slunce svítlo přímo nad nimi a začínalo jim být trochu horko.

Dorazili domu a gorila byla vděčná za chládek, který uvnitř panoval. Byli velice unavení a proto se shodli na tom, že si na chvíli odpočinou. Gorila si ustlala opět v houpacím křesle a Jerry se natáhl na svou postel. Oba usnuli hned po několika minutách.

Gorila se probudila jako první a co nejtíšeji se zvedla z křesla. Došla ke skříni, otevřela ji a sešla se až do spodní poličky, kam si Jerry schovává bongo. Vzala si ho i s náhodným modelem, který vytáhla z krabičky úplně vpravo nahoře. Bohužel neumí číst a tak neví co přesně si vzala, ale z Jerryho skříně je kvalita zaručena. Ještě si vzala sirky a aniž by vzbudila Jerryho vyšla ven. Ponořila bongo pod vodu v jezeře, aby ho napustila. Potom bylo slyšet už jen škrtnutí sirky, bubláni a o pár chvil později mohutné zakašláni.

Jerryho vzbudil něčí kašel a po tom co se zvedl se podíval z okna. Uviděl Gorilu jak si nabíjí kotel a chystá se vysát pravděpodobně ne první dnešní bong. Oblékl si tepláky a vyšel ven.

„Nazdar negře, co to zas jedeš za bomby?“ zeptal se aniž by čekal odpověď.

„Půjdu dát vařit nějakou zeleninu, dáš si taky?“

Gorila přikývla a pobídla Jerryho, aby si taky potáhl z bongu. Jinak měla v úmyslu ho vymýt a vrátit zpět do skříně, protože jí začala bolet hlava.

„Ne díky, vrať ho tam kde si ho našel.“

Jerry venku zapálil oheň pod kotlíkem a naházela do něj kousky zeleniny. Počkali až se uvaří a potom si každý nandal do své mističky. Pustili se do jídla a gorila si hned při prvním soustu spálila jazyk. Jerry si zkušeně horké jídlo vždy pofoukal, tak jak ho to učila matka.

„Zítřka bych se chtěl jít podívat do pralesa po nějakým durmanu.“ oznámil Jerry a zhltnul další sousto.

„Potřebuju pár rostlinek pro svoje výzkumy. Půjdeš se mnou ty zarostlej sráči?“

Gorila klasicky přikývla v souhlas.

„Tak jo, dáme špeka a půjdem si asi zase lehnout, nebo máš jinej plán?“ A jak Jerry řekl, tak se taky stalo.

#4 Vzhůru pro durman

Jerry se vzbudil, promnul si oči a vstal z postele. Podíval se na houpací křeslo na kterém stále spala gorila. Řekl si že, než se vzbudí, připraví snídani. Zamířil tedy ke kuchyňské lince a oloupal dva pomeranče a tři banány. Ovoce nakrájel na menší kousky a rozdělil do dvou misek. Poté vzal džbán a došel do jezírka pro čerstvou vodu. Snídaně byla už skoro hotová, ale ještě scházel hlavní chod.

Když Jerry zabalil a podpálil středně dlouhé brko, tak si potáhl a vyfoukl dým přímo do obličeje gorily. Gorila se vzbudila a chvíli nevěděla kde se nachází. Když se ale rozkoukala, tak se uvolnila a přebrala si snídani.

Jerry došel do kuchyňského kouta a vzal misky s ovocem. Jednu dal gorile a ona mu za to podala ještě celkem dlouhého jointa. Jídlo pravidelně zapíjeli vodou z džbánu.

Jakmile se nasnídali, tak zůstali chvíli jen tak sedět a poslouchali ranní zpěv ptáků. Potom se Jerry zvedl a z pod postele vytáhl tlustou knihu. Odfoukl z ní trochu usazeného prachu a v duchu si přečetl název knihy: „Encyklopedie rostlin“.

Sedl si na postel a začal rychle listovat. Dolistoval až k písmenu D a trochu zpomalil. Gorila se mezitím přesunula z křesla na postel vedle Jerryho.

„Tady to je. Durman obecný.“ nadšeně pravil Jerry. „Pořádně se podívej, jak vypadá. Po obědě se vydáme do pralesa a pokusíme se najít co nejvíce rostlinek. A když už tam budeme mohli bychom se konečně porozhlédnout i po nějakých lysohlávkách.“

Gorila s vážným výrazem studovala vzhled Durmanu na obrázku. Jerry mu to přišlo trochu komické, ale nedal nic najevo. Na místo toho odložil otevřenou knihu na postel a vydal se opět ke své skříni pro něco dobrého.

Už bylo po obědě a začali se chystat na výpravu. Do svých proutěných košíků si sebou vzali: asi 10 gramů AK-47, papírky, filtry, ovoce. Jerry si ještě přibalil naostřenou kudlu pro případnou sebeobranu proti predátorům, ale žádný útok od divokých zvířat nečekal.

Po posledním „před odchodovém“ špeku majíce v ruce každý svůj košík opustili chatku a zamířili do lesa skoro po stejné cestě jako jelen, kterého viděli včera, když se vraceli ze zahrádky.

#5 Prales

Prales za chatkou je převážně jehličnatý, ale místy můžeme najít i listnaté stromy. Divokou zvěř zde tvoří hlavně jeleni, srnky, zajáci, ale i například medvědi, nebo vlci. Z korun stromů se neustále ozývá zpěv všemožných ptáků a v noci houkání sov. Flóra v lese je hodně bohatá a právě to je důvod proč se Jerry s Gorilou vyskytují v poměrně nebezpečném prostředí.

„Moc se mi tu nelíbí“ promluvil po dlouhé době Jerry „dáme špeka?“ Nečekal na odpověď, které by se stejně nedočkal, a už lovil z košíku papírky a ganju.

Sedli si na kmen spadlého stromu a v klidu si podávali asi 15 centimetrů dlouhého jointa. Gorila ukázala směrem hlouběji do lesa. Stál tam jelen a právě se pásal.

„Možná je to ten, kterého jsme viděli včera.“ prohodil Jerry

Gorila jen pokrčila rameny čímž chtěla dát najevo, že je jí to úplně jedno. Potáhla si z už skoro dokouřeného jointa, obrátila ho, vložila mezi rty a poslala Jerrymu gorilího shota.

Malinko se rozdělili a vytvořili jakoby dvoučlennou rojnici aby měli větší rozsah dohledu. Asi po půlhodinovém hledání gorila zajásala a Jerry k ní ihned přiběhl. Na zemi vedle gorily rostlo asi 10 rostlinek durmanu.

„To by mělo stačit“ řekl nadšeně Jerry „Našli jsme ho celkem rychle. Pojdme se podívat ještě po nějakých lysohlávkách, když už jsme tady.“

Natrhali všechen durman a vložili do Jerryho košíku. Při hledání lysohlávek narazili asi na dalších 6 nalezišť. Avšak měli už dostatek vzorků a proto ho už přestali sbírat. Ovšem houbičky nikde nemohli najít. Postupovali hlouběji do pralesa, když v tom uviděli medvěda, který si jich zatím nevšiml.

„To je v píči“ pravil Jerry

Gorila se tvářila hodně vystrašeně a zdálo se, že začíná panikařit. Jerry měl také schízu, ale dokázal se ovládat. Začal hledat nůž a ukazováčkem u pusy naznačoval gorile aby byla zticha.

„Hodně potichu se budeme vracet zpět k chatce, rozumíš?“ zeptal se Jerry.

Gorila, s nejvážnějším výrazem jaký kdy Jerry viděl, přikývla a pomalu se začali vzdalovat od medvěda. Bohužel Gorila šlápla na suchou větev a prasknutí se dolehlo až k medvědovi. Ten se otočil a spatřil je...

#6 Medvěd

Jakmile se medvěd otočil a spatřil dva dvounohé narušitele jeho teritoria, neváhal ani vteřinu a rozběhl se za nimi. Řev vycházející z jeho ostře ozubené tlamy se rozléhal snad po celém pralese. Jerry nechápal, jak z takovou váhou může běžet tak rychle a obdivoval medvědovu hbitost při kličkování mezi stromy. Naštěstí ho z transu probral gorilin hysterický jekot.

„Kurva, jde po nás. Zdrhej.“ zavelel Jerry.

Otočili se a utíkali. Dokázali se dostat na dobrou vzdálenost od medvěda, jenže kvůli prokouřeným plicím jim pomalu docházel dech a medvěd je začal dohánět. V tu chvíli gorila dostala geniální nápad. V běhu zabouchala na Jerryho a dala znamení, aby zastavil. Jerry stejně už dlouho běžet nemohl a proto gorilu poslechl. Chlupáč se dal do lezení na strom a Jerry ho napodobil. Usadili se na tlusté větvi asi 5 metrů nad zemí. Popadali dech a zatím nepřemýšleli co budou dělat dál.

Medvěd přiběhl ke stromu a s našťvaným řevem se postavil na zadní nohy. Drápal se po nich, ale neměl šanci na ně dosáhnout. Zároveň si uvědomoval, že nemají jinou možnost než se někdy pokusit slézt dolů a rozhodl se, že si počká.

„Jsme v prdeli.“ oznámil Jerry „Skončíme jako svačinka.“

Gorila hleděla dolů a pozorovala medvěda, jak si lehá vedle jejich stromu. Přemýšlela jak z této šlamastiky pryč, ale nic ji nenapadlo.

„Jediný co můžeme udělat je dát špeka.“ odlehčil trochu situaci Jerry a začal se prohrabovat v košíku. Nahmatal papírky a u toho dostal zajímavý nápad. Vykouřit lístky durmanu.

Natrhal listy a nasypal je do papírku. Smotal prvotřídní brko a s trochou strachu podpálil. Třikrát si potáhl a předal brko gorile. Gorila si přebrala durmanovou cigaretu a také si zlehka potahala. Zatím co dým držela v plicích vrátila jointa zpátky Jerrymu. Tento proces se opakoval asi šestkrát.

Jerry típnul brko o kůru stromu a zahodil ho dolů na zem. Oba se posadili na větev a čekali co se bude dít dál. Samozřejmě se ani jednomu nechtělo slézt dolů přímo do spárů medvěda. A tak jen seděli na větvi, zatímco látky z durmanu se jim pomalu, ale jistě začali dostávat do krevního oběhu...

#7 Pod vlivem durmanu

Uplynulo asi půl hodiny od dokouření jointa z durmanu. Jerry s gorilou byli v hlubokém záseku a nevěděli o světě když v tom je vyrušil jakýsi hrubý hlas.

„Hej, vy dva mamrdi tam nahoře!“

Jerry a gorila se na sebe překvapeně podívali a shlédli dolů. Pod stromem stále stál medvěd a hleděl na ně.

„Jo, s váma mluvím vy kreténi!“ zařval medvěd.

“ Tak to mi ho vydej, ten medvěd mluví.“ přemýšlel Jerry nahlas „Asi jsme díky účinkům durmanu získali schopnost rozumět mu, nebo mám brutální halušky.“

„Začínáte mě pěkně srát, co tu vůbec chcete?“ zeptal se rozzuřeně medvěd.

„Jen hledáme nějaké lysohlávky, nic víc.“ odpověděl opatrně Jerry.

„Bohužel jste narušili moje teritorium a tím mě dost nasrali.“

„Velice se omlouváme, nevěděli jsme, že už jsme tak daleko. Když nás necháš jít, tak už sem nikdy nevstoupíme.“ zkusil Jerry.

Gorila jen mlčky jedním uchem poslouchala konverzaci a v hlavě si říkala jaké asi musí mít účinky durman po aplikování z bongu. Když narazila v myšlenkách na bongo, tak ihned přestala vnímat okolní svět a začala si představovat, jak sedí v houpacím křesle a nabíjí si kotel. Jerry si všiml, že gorila je úplně mimo, ale měl teď důležitější věci na práci.

„Dobrá, dobrá tedy. Omluvu přijímám.“ uklidnil se medvěd a v jeho hlase bylo znát, že je spokojen s omluvou. Přece jenom je Jerry první člověk se kterým mluví a pravděpodobně také poslední. Plynulá konverzace mezi tvory úplně jiného druhu se jen tak nevidí. Durman dělá zázraky.

„Ještě jednou se omlouváme.“ řekl Jerry po seskočení ze stromu.

„To mě nezajímá, já mám hlad!“ zaskočil je medvěd a naznačil že kousne gorilu. Gorila uskočila a spadla na zem. Jerry se chystal vytáhnout svůj nůž, když v tom se medvěd začal smát.

„Dělám si prdel. Pojdte za mnou ukážu vám, kde rostou lysohlávky.“

#8 Houbaření a bad trip

Slunce už začínalo zapadat a skrz větve stromů pronikalo jen několik posledních paprsků světla. Dnes bude úplněk a někde z dálky se ozývalo vytí vlků. Medvěd, Jerry a gorila došli až ke stromu kam je medvěd vedl. Mezi kořeny velkého listnatého stromu vykukovaly hlavičky houbiček. Jerrymu se rozzářili oči štěstím.

„Tady to je, natrhejte si kolik chcete.“ ukázal medvěd.

„Díky medvěde, jak se ti jen můžeme odvděčit?“ poděkoval Jerry.

„Stačí když se už nebudete srát do mého území, mám rád klid.“ odpověděl medvěd a pohlédl na gorilu, která se ho pořád bála. Gorila s respektem kývla v souhlas.

„No nic my dáme špeka a rychle nasbíráme ty lysohlávky, než se setmí chtěli bychom být doma.“ oznámil Jerry.

„Fajn, tak já vás nebudu zdržovat.“ řekl medvěd „Mějte se vy dva mamrdi.“

„Jo jo, díky a čepec.“ pozdravil Jerry. Gorila jen zamávala.

Jerry se dal do rolování brka a gorila do sbírání houbiček. Jakmile byl Jerry hotov tak jointa zapálil a řádně si vychutnal zelený dým v plicích. Poté podal gorile a začal také trhat houbičky a vkládat je do svého košíku. Po nějaké době už měli košíky plné trochou durmanu, ale převážně lysohlávkami. *Zdařilá výprava* pomyslel si Jerry.

Když konečně dorazili zpět k chatce, tak namísto slunce svítil na temné obloze měsíc. Měli štěstí, že na cestě zpátky nepotkali vlky, ačkoliv je celou cestu slyšely výt někde kolem. Položili košíky do rohu ke kuchyňské lince a Jerry šel rozdělávat oheň v krbu. Gorila se mezi tím přesunula ke skříně a vytáhla bongo. Došla ven pro vodu a když se vrátila, tak v kamnech už plál oheň a Jerry zrovna připravoval jídlo.

„Docela do pohody medvěd, ale nebejt durmanu, tak bychom na tom stromě byli ještě teď.“ nahodil Jerry.

Gorile bylo jedno co Jerry říká a sedla si do křesla, bongo si dala do klína a nasypala plný kotlík durmanem. Dala si ho k puse, zapálila a začala tahat. Když uvolnila palec z díry na bongu tak ji všechen dým skončil naráz v plicích. Zavřela oči a u toho vyfoukla. Potom otevřela oči a naskočily ji slušné halucinace. Viděla po chatce lítat včely o velikosti vlaštovek. Všechny předměty měli zvláštní fialovou auru a skříň s marihuanou vyloženě zářila fialově. Podívala se z okna a místo vody v jezírku viděla jakousi zelenou hmotu připomínající sliz. Obloha měla nažloutlý odstín. Mezi mraky poletovali draci a chrllili oheň do prázdna jakoby se snažili udělat ohňostroj.

Když Jerry podal Gorile jídlo, tak místo zeleniny viděla obří slizké červi a misku odhodila do rohu místnosti. V tu chvíli Jerry pochopil, že gorila není úplně v pořádku a začal dávat pozor, aby se ji nic nestalo.

„Jsi v pohodě, mambo?“ zeptal se ustrašeně.

Gorila, aniž by se na Jerryho podívala, začala kolem sebe chaoticky mávat rukama. Jerrymu připadalo jakoby odháněla nějaké létající tvory, ale neviděl nic. Už se chystal zakročit, když v tu chvíli gorila omdlela a zůstala nehybně sedět na houpacím křesle.

#9 Prapodivné setkání s Albertem

Jerry přemístil gorilu, která byla v bezvědomí, z křesla do svojí postele a přikryl ji pokrývkou. Uklidil střepy a zeleninu z podlahy a poté si řekl, že si ubalí uklidňujícího osobáčka. Otevřel svou skříň a začel se do lístečků. Dlouho byl v rozpacích a nemohl se rozhodnout na co má chuť. Poté šáhl po krabici s nápisem **T35-sativa**, což je jeho vlastní vyšlechtěný model. Vytáhl asi gramovou paličku a nadrtil ji. Nadrcenou T35ku vložil do papírku a sroloval jointa. Podpálil a natáhl do plic zelené víno.

Dokouřil jointa a přesunul se k velké kuchyňské lince, která sloužila i k jeho zoufalým chemickým pokusům. Jedním z jeho dlouhodobých cílů je objevit neškodnou látku silně měnící psychiku. Jerry sice měl základní chemické znalosti ze starých knih, které se mu váleli pod postelí, ale pokročilejší schopnosti musel získat metodou pokus-omyl. Moc daleko bohužel nepostoupil a časem ztratil trpělivost. Po dnešním dnu, kdy po vykouření durmanu s gorilou získali možnost popovídat si s medvědem, ho začali látky tohoto typu opět silně přitahovat.

Gorila ležela v bezvědomí v posteli, oheň osvětloval chatku a venku vyli vlci na zářící měsíc v úplňku. Jerry krájel lysohlávky a připravoval si je k odebrání látek v nich obsažených. Poslouchal u toho jak lehký vítr naráží do chatky, praskání dřeva v kamnech a občasné gorilí prdy.

Když měl nakrájené dostatečné množství, tak už to nevydržel a jeden nebo dva kousky ochutnal. Po ochutnání se dal do dalšího předem odsouzeného experimentu. Ani nedoufal, že se mu podaří něco objevit či vyzkoumat. Dělal to jen protože se mu nechtělo spát a nic jiného na práci neměl.

Z práce ho vyrušilo poklepání na pravé rameno. Otočil se a uviděl o půl hlavy menšího starého pána s bílými vlasy. Zůstal stát a zíral na něj. V hlavě mu proběhlo tisíc myšlenek a potom mu to došlo-lysohlávky-halucinace. *Ten chlapík tu není je to jen výplod mojí omámené mysli* uklidňoval se.

„Ahoj, jmenuju se Albert Hofmann“ představil se bělovlasý chlápek.

„Ehmm čau, já jsem Jerry“

„Víš já už se nemůžu dál dívat na tvoje marné chemické pokusy, tímhle stylem se neposuneš nikam. Jsi na úrovni druhého stupně základní školy.“ řekl Albert.

“ Co to je škola?” zeptal se Jerry.

“ To je fuk. Nemám čas ti tady vysvětlovat kraviny. Máš něco na psaní? Rád bych ti napsal chemický vzorec na který jsem přišel. Myslím, že je to přesně látka kterou se snažíš vynalézt.”

„Jasně že mám, počkejte chvílku pane Hofmann.“ řekl Jerry mezitím co se přesouval ke stolu pro papír a něco na psaní.

„Tady to je.“

„Díky“ řekl Albert a začal psát vzorec. Jerry zatím obdivoval, jak důvěryhodná halucinace to je.

„Tak já si zatím smotnu brko, dáte si taky?“ otočil se směrem ke skříni a sáhl opět po krabičce T35. Vytáhl další paličku a obrátil se zpět. V chatce už ale kromě gorily nikdo nebyl. Přešel udiveně k lince na které ležel papír s napsaným vzorcem: **C20H25N3O**.

#10 Klid před bouří

Další den ráno se gorila konečně probudila z kómatu. Otevřela oči a první co uviděla byl spící Jerry na houpacím křesle. V ruce držel nějaký papír a vypadalo to jakoby ho střežil před ukradnutím. Na kuchyňské lince ležely nakrájené lysohlávky. Jejich košíky zůstali přesně tam, kde je položili. Z toho gorila usoudila, že byla v bezvědomí jen přes noc. Nepamatovala si však, kdy a jak omdlela. Její poslední vzpomínka sahá do doby, kdy otevřela chatku už s naplněným bongem. Na to co se dělo potom si její hlava asi ani vzpomenout nechtěla. Přestala to řešit a místo toho si hlasitě uprdla, čímž opět vzbudila Jerryho.

Jerry už si snad ani nevzpomínal, kdy naposled ho vzbudilo něco jiného než zvuk opuštění plynu z gorilího zadku. Podíval se směrem k posteli a byl rád za to, že se gorila už probudila.

„Nabijem bongo?“ vyslovil Jerry svojí první dnešní větu.

Gorila svojí gestikulací odpověděla, že jí bolí hlava a ať si bongo strčí za klobouk. Potom ale dala najevo, že špeka by určitě neodmítla.

Jerry samozřejmě čekal, že gorila na bongo nemá ani nejmenší chuť. Jeho otázka byla spíše ironicky provokativní. Gorila bohužel tento fór nepochopila, což vlastně Jerrymu mělo dojít dřív než otázku položil. Přestal uvažovat nad hloupostmi, zvedl se, odložil papír se vzorcem na stůl a zamířil ke skříni plné pokladů.

Každodenní rituál vybírání toho správného modelu pro danou situaci Jerry dnes vyřešil jednoduše - AK-47.

„Tak já teda smotnu toho probouzeče“ řekl Jerry a uchechtl se, neboť mu to přišlo vtipné. Gorila si hned všimla, že má dnes nadnormálně dobrou náladu.

Vzal si papírek, udělal filtr a začal rolovat jointa. Když měl hotovo podpálil a klasicky podal gorile.

„Včera jsem ochutnal ty houbičky a chutnaj trochu jako mech“ oznámil Jerry „mají však hodně zajímavý účinky, dalo by se říct až neuvěřitelný. Dal jsem si jen pár kousků a objevil se tady takovej malej chlápek. Myslím, že se jmenoval Hofmann, nebo tak nějak. Napsal mi na papír vzorec sloučeniny, kterou prej objevil a potom hned zmizel. To neuvěřitelný na tom je, že na papíru ten vzorec zůstal i když nejsem pod vlivem hub.“

Gorila sice na tváři měla udivený výraz, ale ve skutečnosti si vůbec nebyla jistá, jestli Jerry mluví pravdu. Znělo to hodně nepravděpodobně. Potom co si na to udělala vlastní názor si potáhla z jointa a podala zpět jeho stvořiteli.

Jerry si přebral jointa a pokračoval v povídání: „Ty mi asi nevěříš co? No sám nevím, jestli je to možný, každopádně za pokus to stojí. Dneska si dáme volnej den a zejtra bych se pokusil namíchat ten drink podle receptu pana Hofmanna.“

Po chvíli se zvedli, vzali ze skříně bongo a model **T35-indica**. Sedli si na břeh jezera a zbytek dne strávili pozorováním vody a vyfukováním zeleného dýmu. Občas spatřili plesnutí ploutve o hladinu a to Jerrymu vniklo nápad, že by si někdy mohli zarybařit.

#11 Debilní zkurvená limonáda

„Tak a je to hotový. Drink alá Hofmann je namíchan. Možná bychom ho mohli pojmenovat, co myslíš, mambo?“ řekl Jerry a opatrně odložil zkumavku na kuchyňskou linku. Gorila vypadala jako by se nad jménem sloučeniny opravdu zamýšlela, ale je možné, že přemýšlí úplně nad něčím jiným.

„Co třeba Debilní zkurvená limonáda?“ navrhl a sám se pozastavil nad tím, jakouže to vypustil hloupost „zkráceně DSL“. Jerry bohužel neví, že ve slově *zkurvená* se píše Z a ne S.

„To zní divně, možná ty písmena trochu zpřeházet. Třeba LSD? Co myslíš chlupáči, mě se to docela líbí.“ vyslovil svůj názor Jerry a podíval se tázavě na gorilu. Gorila byla se jménem spokojená a proto jen zvedla palec, čímž kladně odpověděla.

„Teď už ale konec srandiček, jdeme to otestovat.“ řekl Jerry a vzal si zkumavku s LSD z místa, kam ji před chvílí položil „Myslím, že bude stačit jen pár kapek.“

Nalil si nepatrné množství na jazýček a gurmánsky poválel v ústech. Potom podal zkumavku gorile, která tento skutek okopírovala. Následně si oba sedli na postel a čekali co se bude dít.

Malinké modré kuličky levitující kousek od křesla si jako první všimla gorila a ihned upozornila Jerryho.

„Co to je?“ položil otázku Jerry do hrobového ticha. Gorila neměla sebemenší tušení a jen zavrtěla hlavou.

Malý modrý levitující předmět začal vydávat bzučivý zvuk připomínající čmeláka. To ovšem nebyla jeho jediná aktivita, za doprovodu tohoto zvuku začal rozšiřovat svůj objem. Po chvíli se z malé kuličky stala koule o velikosti fotbalového míče. Růst i se zvukem přestali. V chatce opět zavládlo ticho.

Jerry se odhodlal přijít blíže k záhadnému předmětu, který byl přibližně ve výšce jeho ramen. Modrá koule byla tvořena jakousi měkkou hmotou a zdálo se, že kdyby se pokusil, tak prostrčí ruku skrz naskrz.

„Vypadá to jako nějaká jakoby hustá kapalina. Jen je divný, že drží tvar koule a levituje.“ informoval Jerry gorilu. Sebral ze stolu tužku a hodil ji přímo na modrou kouli. Hned po prvním doteku s koulí tužka okamžitě zmizela. Jerry si promnul oči, ale stále tomu nemohl uvěřit. Vzal další tužku a celou akci zopakoval se stejným výsledkem.

„Tak to si musím dát špeka.“ vyhodnotil situaci Jerry a zamířil ke skříně...

Posílali si jointa a u toho se snažili přijít co je ta modrá koule zač. Po chvíli to Jerry už nevydržel, zvedl se a zamířil k ní.

„Nevím proč, ale mám silný nutkání se toho dotknout. Pokud se mi něco stane, nebo zmizím jako ty tužky, tak se prosím tě postarej o chatku a žij dobře. Čepec.“ rozloučil se a ihned po dotknutí zmizel stejně jako tužky.

#12 Skrz

Pohledný mladík, studující na střední škole, zrovna večeřel se svými spolubydlicemi v jídelně domova mládeže. Ve chvíli kdy si nabíral další sousto složené z bramboru a kousku kuřecího masa mu v hlavě zazněl neznámý hlas.

„Kde to jsem, co je tohle za místo.“ panikařil Jerry.

Mladý muž přesně nechápal, co se mu to právě odehrálo v hlavě. Usoudil, že se mu jen něco zdálo, nebo měl nějaké slyšiny a pokračoval v jezení.

„Těčko, prober se, jsi v hrozivém záseku,“ promluvil přibližně stejně starý vousatý chlapec sedící naproti.

„Sorry, že jsem se zamyslel.“ odpověděl Těčko.

„Co to ten vousáč mele, jaký zásek, je chlupatější než moje gorila.“ řekl Jerry uvnitř Těčkovo mysli.

Co je tohle za hlas? Pomyslel si Těčko.

„Jsem Jerry. Dotknul jsem se takový modrý píčoviny a asi se ocitl v tvójí hlavě. Je to na hovno no. Jsem tu uvězněnej jak krysa v pasti.“ odpověděl Jerry na Těčkovo myšlenku.

„Do hajzlu jsem šílenec. Tohle zní jako schizofrenie.“ řekl Těčko vnitřním hlasem. Vložil si do úst další sousto a dělal jakože nic.

„Některejm slovům tady v tý hlavě, nebo spíš v tomhle světě, vůbec nerozumím.“ řekl trochu podrážděně Jerry.

„To je fuk. Uvítal bych abys našel způsob, jak se dostat zase zpátky odkud si přišel. Tohle se mi vůbec nelíbí.“ řekl Těčko a napil se mléka.

„Aspoň, že máme společnej cíl.“

„Jo to je hrozně fajn. Teď prosím tě chvilku drž hubu, chci se v klidu najíst.“ přikázal Těčko.

„Co to vůbec je?“ zeptal se Jerry.

„To je kuřecí stehno a brambory ty idiote.“ rozzuřil se Těčko, ale z venku měl klidný bezduchý výraz. Spolusedící mu chtěl znovu připomenout ať se probere, ale pak si to rozmyslel a věnoval se svojí porci jídla.

„Vy tady jakože vážně jíte zvířata? To je celkem nechutný, nemyslíš?“ zeptal se provokativně Jerry.

„Jo. Je to normální.“ řekl Těčko.

„Mě to teda moc normální nepřijde. Co by si dělal, kdyby nějaký zvíře chtělo sníst tebe? Není to hezkej pocit, věř mi, nedávno mě chtěl povečeřet medvěd.“

„V podstatě máš pravdu, ale takhle se v naší společnosti neuvažuje a tím pádem na to taky seru.“ odpověděl Těčko.

„Fajn, jak myslíš.“ urazil se Jerry a přestal mluvit. Téčko byl rád, že v klidu může dojít jídlo.

Jakmile dojedli, tak se přesunuli z jídelny na svůj pokoj v prvním patře.

„Proč jsou ty dveře číslovány?“ promluvil po dlouhé době Jerry.

„Aby to bylo přehledný, asi, já nevím.“ odpověděl nezajímavě Téčko a otevřel dveře číslo 119. Prošel malinkou chodbou kolem toalety a koupelny. Cestou minul ještě jedny dveře, potom vstoupil do svého pokoje a ihned se rozvalil na postel.

„Ty obrázky na zdi jsi kreslil ty?“ zeptal se Jerry.

„Jo.“ odpověděl Téčko.

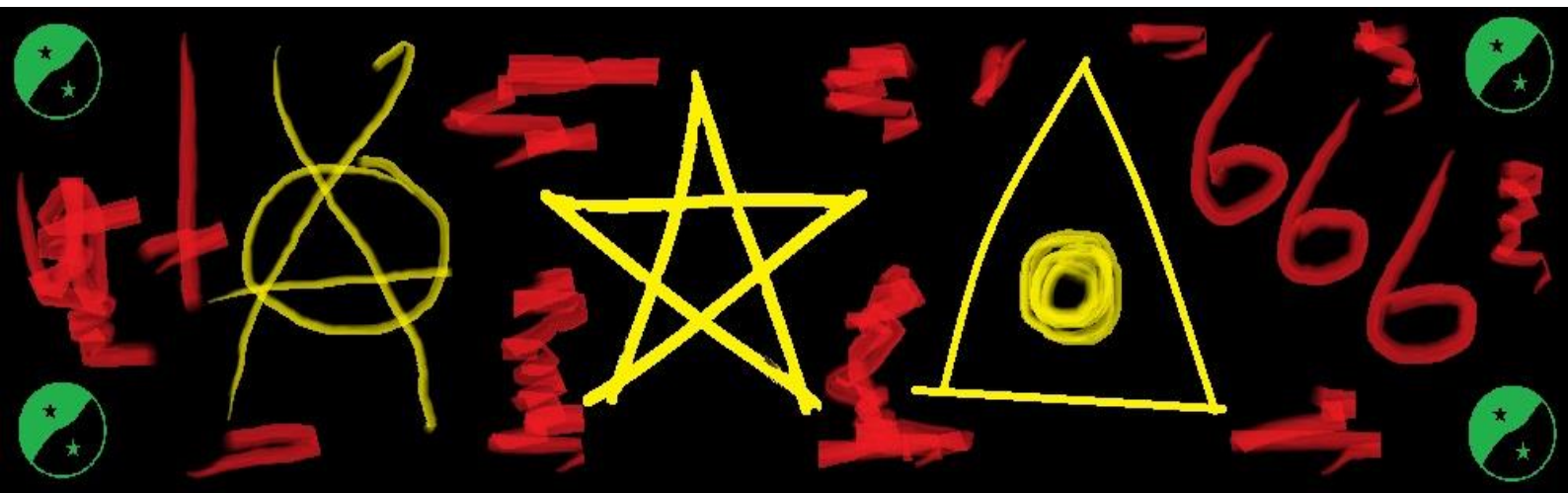
„Jsou pěkný.“ pochválil Jerry.

„Díky. Cože seš to vůbec zač?“

„Jmenuju se Jerry a ...“ pověděl Téčkovi celý svůj příběh.

„To zní fantasticky, asi z toho udělám povídku a hodím ji na svůj blog.“

Část druhá: Džej Tý to podepsal

#1 Háček

Mezitím co gorila v chatce kouřila marihuanu a pojídala lysohlávky se Těčko válel v posteli na intru. Bylo teprve 7:23 ráno a jeho spolubydlící už byli na cestě do svých lavic někde ve městě. Zůstal na pokoji sám. Řekl si, že do školy určitě nepůjde, protože dnešní rozvrh hodin byl podle něho velice nepřijatelný.

„Už na to zase sereš ty línej zmrď?“ ozvalo se mu v hlavě.

„Běž do píči, Jerry, koukni na ten rozvrh. První tři hodiny máme pana Mgr. Vrání a potom matika. Na to seru.“ odpověděl ubřečeně.

„To chceš zase celej den čumět do čtečky jak kokot?“ zeptal se Jerry.

„Jo, kámo. Lepší než poslouchat to čůráctví ve škole.“

„Přijde mi, že poslední dobou mluvíš zbytečně sprostě.“ změnil téma Jerry.

„Srát na to, stejně to nikdo neslyší. Píča, čurák, hovno, vymrdat, prakokot, je to jedno.“ řekl Těčko.

Podíval se na mobil a uvědomil si, že nestíhá snídani. V domově mládeže, kde bydlel, vydávali snídani pouze do 7:30. Rychle shodil pyžamo, oblékl se a vyrazil do jídelny. Jerry mezitím přemýšlel co asi dělá gorila. Tušil, že nejspíš dává bong a tiše jí záviděl.

V klidu se nasnídal a vrátil se na pokoj. Vyčistil si zuby, osprchoval se a oblékl se zpět do pyžama. Lehl si a zapnul svoji čtečku knih. Rozhodl se, že bude pokračovat ve čtení Temné věže od Stephena Kinga, ale potom si to rozmyslel a otevřel knihu Experimentální démonologie od Josefa Durra. Začel se..

...Evokaci konáme v sobotu o půlnoci. Před touto chvílí vstoupí operatér s pomocníky do kruhu a zapálí svíčky a kuřidlo. Všichni zaujmou svá místa a při posledním úderu hodin začne operatér s důrazem pronášet pevným, jasným hlasem zaklínání. Prut drží v pravé ruce proti jihovýchodu: "Pane všech vzpurných duchů, nejvyšší Lucifere, prosím tě, slyš mé zaklínání a rozkaž svému knížeti Lucifugovi, aby se objevil před mým kruhem. Prosím tě, kníže Belzebube, podpoř mé konání. Mocná kněžno Astaroth, spěj mi na pomoc a učiň, aby se mocný Lucifug objevil v lidské podobě a v příjemném zevnějšku před mým kruhem. Veliký Lucifugu, zjev se hned! Opusť ihned svou říši!"...

„Tak tohle je největší čurákovina co jsem kdy viděl. Ty těm píčovinám věříš?“ ozval se Jerry.

„Nevím kámo, jestli tomu mám věřit. Každopádně mě to baví číst.“ řekl Těčko.

„A už si nějaký ten experiment zkoušel?“ vyzvídá Jerry.

„Ani píču, bojím se jak zmrd.“ odpověděl.

„No já bejt sebou, tak bych to asi vyzkoušel. Vždyť jsou tam popsány i zaklínadla jak toho démona v klidu zase odvolat ne?“ řekl Jerry. Rozhodl se, že se pokusí Těčka přemluvit, aby nějaký experiment z knihy vyzkoušel.

„Jako jo no, ale víš co. Něco se může posrat a budu muset volat exorcistu. S takovýma věcmi si asi není dobrý zahrávat.“

„Něchápu proč to teda čteš.“ řekl Jerry a Těčko se nad tím jen zamyslel.

#2 Fanoušek Karel

Ve čtvrtek poslední vyučovací hodinu seděl Těčko v lavici a kreslil na papír nějaký nesmysl. Celá třída už byla unavená z náročného dne ve škole. Většina studentů jen trpělivě seděla a počítala minuty do odchodu domů. Z ničeho nic učitel silně zabouchal svým ukazovátkem do stolu.

„S takovýmhle přístupem maturitu neuděláte, pánové.“ probral učitel své žáky a pokračoval ve výkladu probírané látky.

„Ty píčo, lekl jsem se dost.“ oznámil Těčkovi Jerry.

„Jo já taky, je to magor. Za sedm minut zvoní, jsem zvědavý co je k obědu.“ řekl Těčko mezitím co dokončil svou kresbu. Poté se na ní podíval a vyfotil si ji, protože mu přišla zajímavá.

„Jsi regulérní Picasso. Kdo je ten týpek s těma rohamama? Kreslíš ho celkem často.“ pravil Jerry.

„Díky. Nebudu ti vysvětlovat kdo to je, to musíš pochopit s těch kreseb.“ odbyl ho Těčko a až do zazvonění nikdo, kromě učitele, nemluvil.

Ve frontě na oběd si Těčko povídal se svým spolužákem, když v tom mu poklepal na rameno student z o rok mladšího ročníku.

„Čus, jmenuju se Karel a jsem velký fanda tvého blogu. Povídka S Jerryem skrz časoprostor se mi hodně líbila. Máš v plánu ještě něco podobného napsat?“ zeptal se.

„Čepec, kámo, rád bych ještě něco napsal, ale vůbec nevím o čem, víš co. Jestli mě ještě něco napadne. tak určitě.“ odpověděl Těčko.

„Mám ještě jeden dotaz, je vážně Jerry v tvé hlavě?“ hned po položení otázky se na něho koukl.

„Řekni mu pravdu ty zmrde, je to tvůj fanda.“ ozval se Jerry

Neblázni, je to fake, jen jsem nevěděl, jak ten příběh zakončit.“ odpověděl Těčko.

„Jo jo, myslel jsem si to. No nic, tak já tě nebudu rušit. Měj se a koukej ještě něco napsat. Čus.“

„Díky Karle, Zdar.“

#3 Oběd

Ve školní jídelně vařili každý den dva obědy a tím pádem měli žáci na výběr ze dvou variant. První jídlo dnes bylo vepřové na houbách s rýží a druhé smažený sýr s bramborami. Těčko se v nekonečné frontě konečně dostal na řadu, přiložil čip k čidlu a ukázalo se, že k obědu má rýži.

To je v píči pomyslel si.

„Hochu, tak ty si největší kokot. Koukni na tu lahůdku na dvojice, je k tomu i tatarka. Kriple, nesnáším houby.“ nezdržel se komentáře Jerry.

„Posral jsem to, hned dneska si navolím. Až půjdeme kolem automatu, tak mi to prosím tě připomeň.“ reagoval v klidu Těčko. Položil talíř s jídlem na ták a šel si sednout ke stolu – pokusit se něco sníst.

„Těčko, ty už jsi regulérně známej spisovatel. Divím se, že tvůj fanda nechtěl fotku a podpis.“ řekl jeden ze spolužáků, který před sebou měl talíř s jídlem, na které měl Jerry chuť.

„Jako jo no.“ usmál se Těčko celkem povedenému vtipu. Vložil si do úst menší sousto, po rozžvýkání ho spolkl a chopil se slova: „ Chalpi, trochu mě sere jak mi říkáte Těčko, je to takový zkurvený.“

„A jak ti teda máme říkat?“

„Nevím třeba Džej Tý.“ řekl a všichni se zasmáli, protože takovou blbost dlouho neslyšeli.

Dojedli, zvedli se od stolu a po odložení použitého nádobí opustili jídelnu. Cestou minuli automat na volení obědů, Džej Tý prošel kolem a navolit si samozřejmě klasicky zapomněl.

#4 Evokace podle klavikulí

Džej Tý dorazil na pokoj ze školy jako první. Než přijdou jeho spolubydlíci, chtěl využít volný čas k četbě. Lehl si na postel a zapnul čtečku. Když pohlédl na knihu Experimentální demonologie, ihned si vzpomněl na Jerryho myšlenku a řekl mu, jak se rozhodl.

„Jerry, přemýšlel jsem o tom, co si říkal a asi máš pravdu, měl bych nějakýho toho démona zkusit vyvolat, ale není to jen tak. Musím se na to připravit.“

„Jsem rád, že jsi dostal rozum, ale stejně si myslím, že je to kravina, žádní démoni neexistují. Ale víš co, ta zvědavost...“ odpověděl Jerry.

„Jo no, dalo by to světu úplně nový rozměr.“ zafilozofoval Těčko “ Teď je jen otázka jaký ten experiment teda vyzkoušet. Mě přijde nejlepší asi ten třetí, jmenuje se *Evokace podle Klavikulí*.”

„Taky to tak vidím“ souhlasil Jerry.

Těčko začal číst postup a důležité věci Jerrymu citoval: “ *Potřebujeme kuřidlo ze směsi kadidla, myrhy, jalovčinek, listů šalvěže a levandule. Dále lískový prut, krevel, magnetovec a velký kus pergamenu. Do píči, kde mam tyhle kokotinky sehnat?*”

„To objednáš asi přes net a ten lískovej prut si musíš nejspíš uříznout sám ne?“ řekl Jerry.

„Jo jo, tady to píšou. *V pátek za přibývajícího měsíce večer vyhledáme lískový prut silný asi 1 až 1,5 cm, který v sobotu ráno při východu slunce uřízneme (délka asi 25 až 30 cm) a konce vidliček zašpičatíme.*” citoval opět Těčko.

„To pujde.“ zhodnotil Jerry a chtěl pokračovat v řeči, když v tom přišel Těčkovo spolubydlíci.

„Četor, Těčko.“

„Čepec, nejsem Těčko, ale Džej Tý.“ pozdravil.

„Nemel zas hovna, jak bylo ve škole?“ zeptal se vousatý spolubydlíci.

„Klasicky zasraná nuda a zkurvenej oběd. I když kdybych nebyl dement, tak jsem mohl mít smažák.“ postěžoval si Džej Tý.

#5 Obstarání ingrediencí

V pátek odpoledne měl Džej Tý čas nazbyt a dokopal se k vyhledání a objednání všech potřebných věcí k evokaci, kterou se hodlal pokusit provést. Seděl v pohodlí domova s notebookem na klíně a znovu otevřel knihu s popisem experimentu v prohlížeči, aby si v klidu ujasnil, co ještě potřebuje.

Scházel mu jen lískový prut ve tvaru vidlice, který má být uříznutý v sobotu při východu slunce. Neměl vůbec tušení, kde něco takového roste a proto se šel poradit se svojí matkou. Sešel po schodech ze svého pokoje a zamířil do obýváku, kde ležela na gauči a sledovala Prostřeno.

„Hele mami nevíš kde tady roste nějaká líska?“ zeptal se.

„Vždyť jí máme na zahradě.“ odpověděla mu.

„Ty seš ale kretén.“ vysmál se mu Jerry...

„Aha, to bude to jak na tom rostou ty oříšky ne?“ ujistil se Těčko a Jerryho hlas ignoroval.

„Jo, jo.“ řekla.

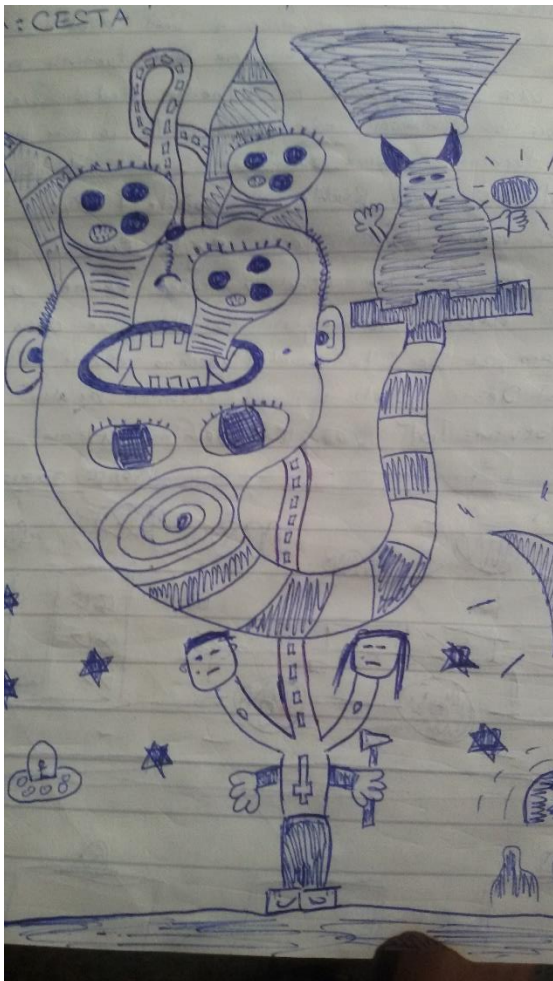
„Ok. Díky mami... Jo a v neděli budu potřebovat zase hodit na vlak, jedu klasicky na intr.“

„Počítám s tím, teď mě prosím neruš, sleduju prostřeno.“ informovala.

„Jasně.“ odpověděl a opustil obývací.

Ihned si obul boty a vyšel ven z domu. Na zahradě přešel k lísce a začal si prohlížet její větve. Asi po dvou minutách hledání našel kus, ze kterého by se dal uříznout požadovaný tvar vidlice. Zapamatoval si kde se nachází a vrátil se do svého pokoje.

Sedl si ke stolu, otevřel svůj deník a nakreslil kresbu, kterou nazval *Cesta*. Poslední dobou se mu jeho kresby líbili a proto si je vždy vyfotil. Říkal si, že by je možná mohl dát na svůj blog.

Po dokreslení a vyfocení kresby se přesunul do postele a nařídil si budík, aby vstal před východem slunce a stihl si uříznout lískový proutek.

„Dobrou Jerry.“ popřál.

„Dobrou.“

#6 Sen

Stál u jezera. Podíval se na svůj odraz na hladině. Uviděl hlavu jelena. Kupodivu ho to vůbec nepřekvapilo a zůstal klidný. Porozhlédl se kolem a spatřil chatu s trochu křivým komínem. Když se rozhlédl více po širším okolí, zjistil že nedaleko je nějaký prales. Podíval se směrem na východ a uviděl po cestě kráčet dva lidi, kteří drželi košíky. Jeden šel trochu shrbeně a možná to ani nebyl člověk. Nejspíš nějaká opice. Dostal z nich strach a rozhodl se, že uteče. Přeběhl louku a vstoupil do pralesa. Zůstal schovaný mezi stromy a pozoroval jak ti dva kráčí po cestě až do chatky. Po chvíli se odhodlal a vrátil se zpátky k chatce. Postavil se na zadní a nakoukl oknem dovnitř. Odhadl to dobře, sice to nebyla opice, ale gorila, která právě spala v houpacím křesle. Chtěl se rozhlédnout dál, ale najednou se obraz začal rozmazávat a ...

...Za pár minut bude svítat. Zazvonil budík a Téčko se probral z tvrdého spánku. Uvědomoval si, že se mu zdál nějaký sen, ale nemohl si vzpomenout o čem byl. Vstal z postele a oblékl se. Z kuchyně si vzal ostrý nůž. Vyšel ven a počkal až bude vycházet slunce, potom uřízl vidlici z lísky, kterou si vyhlídl.

„Teď už jenom počkat až přijdou ty ostatní věci a máš všechno potřebný k evokaci.“ řekl Jerry.

„Jo no. Až přijedu příští tejden z intru zpátky domu, tak už by tu mělo všechno přijít. Takže v sobotu se do toho budeme moc pustit, pokud to ta zkurvená česká pošta zase nějak neposere.“ odpověděl Téčko.

#7 Nedělní Freestyle

V neděli večer nasedl se svojí matkou do auta a nechal se odvézt na vlakové nádraží. Cestou se bavili o škole a o tom, jak je důležité, aby udělal maturitu. Ke konci cesty matce ještě připomenul, že mu přijde zásilka a ať ji nezapomene vyzvednout na poště. Na nádraží vystoupil, rozloučil se a počkal na vlak.

Asi po hodinové cestě vystoupil v Českých Budějovicích. Přešel k zastávce na MHD, počkal na autobus s číslem 9, kterým jel až k internátu. Na recepci ukázal průkazku, vzal si klíče od pokoje 119 a zamířil po schodech do prvního patra. Vstoupil do pokoje. Vybálil si notebook a zapnul ho. Připojil konektor od reproduktorů. Rozklikl složku hudba, kde vybral album 333 od interpreta který si říká Gumbgu. Potom si šel vybalit zbytek věcí.

Spolubydílci přijedou až v pondělí, takže měl celý večer jen pro sebe. Vytáhl z tašky svůj deník. Sedl si ke stolu na kterém se nacházel notebook a reproduktory ze kterých zrovna hrál track číslo 3 *StashSpot*.

„Tahle hudba mě docela baví.“ promluvil Jerry „Taky bych chtěl bejt raper.“

„Tak můžeš zkusit vymyslet nějaký text. Mělo by se to rýmovat a ať to prosím tě není úplně homo. Dám ti k dispozici svůj deník a můžeš diktovat co mám psát. Když budeš hodně tvrděj a striktní tak budem dvojka jako Eminem a Slim Shady, nebo Schyzo a Krusty.“ nahodil Téčko a zasmál se.

„Nevím jak na to, zkus něco nejdřív ty.“ řekl Jerry.

Téčko se zamyslel a začal hned psát:

Zmrde, říkej mi Fakin Téčko

moje verše připomínaj rybí péčko

„někdo mi hodil něco do pití“ bylo to éčko

v prdeli je že jsem si před tím píchnul háčko

*nasranej ostřím kudlu, ty pičko
a rozbodám to tvoje hezký nový tričko
jsem neohroženej jak vladimír kličko*

„To je docela dobrý, tak já taky něco zkusím.“ pochválil Jerry a začal diktovat Těčkovi co má psát:

*Zmrde, mam moc dlouhý vlasy
každej den prosím boha ať poskytne mi spásy
ale dostane se mi jen zavření do basy
protože mě ovládaj šeptající hlasy
šeptaj mi ať si naostřím kudlu
a každej zmrda co mě potká bude mít smůlu
jeho hlava skončí jako po návštěvě sršního úlu
a nabodnutá na dřevěným kůlu*

„To vůbec není špatný. Zajebal si to jak Krusty, možná ho i trochu vykrádáš, ale na to sere pes.“

„Dík“

„Půjdu si už asi lehnout, můžeme v tom pokračovat někdy jindy, třeba někdy ve škole.“ řekl Těčko.

Zavřel deník a vrátil ho zpět do tašky. Potom si ustlal a lehl do postele. Neusínalo se mu dobře, protože věděl, že zítra ho čeká další náročný školní den.

#8 Středeční nuda

Ve středu třetí vyučovací hodinu měla Džej Týho třída český jazyk. Těčko seděl v zadní lavici a právě si vysypal na stůl hromádku šňupacího tabáku značky Red Bull. Potom pomocí kreditky urovnal tabák do dvou rovnoběžných lajn. Chopil se svojí trubičky na šňupání a vyšňupl obě lajny se stejnou zručností jako když Maradona šňupal kokain. Potom si kýchl a pochválil čerstvost tabáku.

„Si magóóoor. Takovou kobru vysát? Mě stačí jedno zrnko a pálí mě nos jak kráva.“ řekl vzrušeně spolužák sedící po jeho levici.

„To víš, kámo, musíš bejt baller.“ opověděl Těčko.

Zabzučel mu mobil v kapse a byl rád za to, že i když to učitelka slyšela, tak to neřešila. Vytáhl telefon a přečetl právě příšlou sms, která mu oznamovala že byla doručena jeho zásilka.

„Takže už bys měl mít všechno potřebný ne? Teď už jenom najít koule a provést evokaci.“ okomentoval Jerry.

„Ne asi. V pátek jdem na to.“ řekl Těčko.

Otevřel svůj deník a ve zbytku hodiny nakreslil kresbu se jménem Plavidlo Té-1001. Na Jerryho otázku, co má znamenat to slunce neodpověděl.

#9 Příjezd domů

V pátek Džej Tý přijel domů. V hlavě měl jen plánovanou zítřejší evokaci a skoro ani nepozdravil matku, která právě vařila večeři. Ihned se jí zeptal, jestli přišla jeho zásilka a kde je. Těčkovo matka ukázala do rohu obývacího pokoje na velkou papírovou krabici.

„Přišlo to ve středu, dala jsem to támhle. Co v tom je?“

„Jen nějaký blbosti co potřebuju do školy. Chystáme tam takovej chemickéj pokus.“ zalhal Džej Tý a potom nenápadně změnil téma „Co vaříš?“

„Vytáhla jsem z mrazáku maso, nějakou divočinu, asi srnčí nebo jelení. Nevím. Udělám guláš.“ odpověděla matka a na chemický pokus se už neptala.

Když Jerry uslyšel slovo *jelen* vyskočila mu vzpomínka na jelena, který se pásł v pralese mezitím co nedaleko od něho dávali s Gorilou jointa. „*Možná je to ten, kterého jsme spatřili včera.*“ Určitě to byl stejný jelen. Byl si tím jist stejně jako si byl jist tím, že jeho chlupatý přítel má rád marihuanu. Ten parchant nás určitě sledoval, pomyslel si.

„To zní dobře. Jdu zatím do pokoje.“ oznámil matce, chopil se krabice a splnil co řekl.

V pokoji otevřel zásilku a ujistil se, že nic nechybí. Natěšenost ho opustila a nahradila ji unavenost. Evokace se má vykonat v sobotu o půlnoci, takže se rozhodl, že veškeré potřebné přípravy udělá až zítra během dne.

Sedl si ke stolu a klasicky vytáhl notebook a zapnul ho. Klikl na složku hudba a vybral album Siphon od interpreta, který si říká Sifon. Potom opět sáhl do tašky a vyndal svůj deník. Nakreslil další kresbu a pojmenoval ji *Hostina, ale opice se pořád drží.*

#10 Den S

V sobotu ráno se Džej Tý vzbudil a chopil se čtečky ležící na nočním stolku. Otevřel knihu Experimentální démonologie a nalistoval si pokus Evokace podle klavikulí, aby si ještě jednou zopakoval jaké přípravy dnes musí vykonat. Po dočtení vstal z postele, přičemž mu projelo hlavou: *Je to tady den D, i když je ta sobota, tak bych tomu mohl říkat den S.*

Jerry se jen pro sebe zasmál tomu, jak to celé Těčko prožívá. Nevěřil totiž, že by evokace mohla být úspěšná. Potom řekl: „Tak čím začneš?“

„Budu postupovat podle toho, jak je to v knize. Neruš a sleduj.“ řekl Těčko.

Pomocí zapalovače rozžhavl magnetovec, který si koupil a potřel s ním celý lískový proutek. Při tom vyslovil frázi, kterou se naučil z knihy: „Při moci velkého Adonaje, Elhoim, Ariel a Jehovi ti poručím, abys přitáhl všechny bytosti a hmoty. Poručím ti při své krvi dle mé vůle přitahovat a odmršťovat. Ve jménu Adonaj, Elhoim, Ariel a Jehova. Amen.“

Ke konci se ještě lehce řízl do prstu a symbolicky potřel konce vidlice krví. Jerry s velkou námahou zadržoval smích.

„To by sme měli.“ řekl s úlevou Těčko. „Teď ještě nakreslit tohle na ten pergamen v daný velikosti.“ ukázal na obrázek v knize.

Text mu z nervozity samozřejmě vypadl. Džej tý zvedl prut ukazující na jihovýchod a začal pevným hlasem číst zaklínadlo: „*Pane všech vzpurných duchů, nejvyšší Lucifere, prosím tě, slyš mé zaklínání a rozkaž svému knížeti Lucifugovi, aby se objevil před mým kruhem. Prosím tě, kníže Belzebube podpoř mé konání. Mocná kněžno Astratoh, spěj mi na pomoc a učiň, aby se mocný Lucifug objevil v lidské podobě a příjemněm zevnějšku před mým kruhem. Veliký Lucifugu, zjev se hned! Opust' ihned svou říši!*“

V kouři spatřil o dvě hlavy vyšší siluetu člověka.

Hromové ticho přerušil nejhrubší hlas, který kdy Téčko slyšel. Jerryemu to velice připomínalo hlas medvěda, možná to byl úplně stejný hlas. Potom se zamyslel nad tím, jak by asi zněl ten jelen ze stejného pralesa, kdyby také uměl mluvit. Na to teď nebyla vhodná chvíle.

„Z jakého důvodu se mě opovažuješ rušit, červe? “

„Omlouvám se, já, já ... “ nemohl najít ta pravá slova. Naštěstí ho hlas vycházející z kouře přerušil.

„Cítím tu ještě někoho, je tu snad ještě někdo?“

Jerryemu se zatajil dech a nevydal ani hlásku. Téčko odpověděl: „Myslím že ne.“

„Dobrá. Pověz mi, kdo jsi a co ode mě čekáš, či žádáš, červe.“

„Říkám si Džej Tý a jsem blogger. O nic tě nežádám, jen jsem chtěl zjistit, jestli existuješ. Celkem se totiž nudím.“ odpověděl.

„Ach tak. Samozřejmě, že existuji. Cítím z tebe zajímavou energii. Pokud se tak nudíš, mohl bych ti položit takovou nabídku.“ začal najednou přátelsky hlas vycházející z kouře.

„Poslouchám.“ řekl Džej Tý.

„Můžu ti dát takovou věc. Jmenuje se **Přenašeč mezi světy 351**. Stačí když to tady podepíšeš svou krví a tím mi přislíbíš tvou duši. Vezmu si jí až umřeš.“

U jeho nohou na pergamenu se objevila jakási smlouva a očividně hodně ostrý nůž s hezkou dřevěnou vyřezávanou rukojetí. Džej Tý obě věci zvedl. Promyslel všechna pro a proti. Ještě chvíli zaváhal a potom se řízl do prstu a udělal krvavý otisk na konci smlouvy.

Část třetí: Gorila v nesnázích

#1 Jerry zmizel

„...tak se prosím tě postarej o chatku a žij dobře. Čepec.“ rozloučil se Jerry a ihned po dotknutí se modré létající koule zmizel. Gorila si uvědomila, že před tím než se Jerry rozhodl zmizet, tak ho měla požádat, aby jí zabalil nějaké jointy do zásoby. Teď si tu osamocně bude muset dopřávat potřebné dávky THC pouze aplikováním z bongu. Její mohutné, nemotorné prsty ji totiž nedovolují ubalit kvalitní joint.

Po levitujícím předmětu už nezbylo ani stopy. Gorila pečlivě uložila zbytek Debilní zkurvené limonády ve zkumavce zpátky na kuchyňskou linku. Potom se přesunula k Jerryho skříni. Vytáhla bong a druhou krabičku zprava úplně nahoře. Lísteček na krabičce byl popsán slovy Big Bud, ale to gorilu nezajímalo, neboť neumí číst. Nalila do bongu vodu z jezera a kvalitně se zkouřila v houpacím křesle.

Představovala si co asi teď dělá Jerry a kde vůbec může být. Bylo jí trochu smutno a doufala, že se má dobře. Přála si, aby se někdy vrátil a mohli si spolu dát joint jako za starých časů.

Naštěstí zásoba marihuany ve skříni by měla na nějaký čas vystačit. V proutěném košíku dokonce zbylo i pár lysohlávek a dost durmanu. Na ostrově se nachází i dostatek pitné vody a jídla. U přemýšlení nad budoucností usnula.

Probrala se za tmy. Porozhlídla se po chatce a hledala Jerryho. Nejdříve si myslela, že ho nevidí jen kvůli tmě, ale potom si uvědomila, že v chatce vůbec není. Rozdělna oheň v kamnech, který chatku prosvítil příjemným teplým světlem. Udělalo se jí znovu smutno a proto si nabyla další kotlík a vysála bong. Za chvíli opět usnula.

#2 King Bong

Pět dní po Jerryho zmizení Gorila skoro ani nevyšla z chatky. Ven chodila jen k jezírku pro čistou vodu do bongu. Čas zabíjela kouřením trávy a zíráním do zdi. Šestý den ráno, při tradiční cestě ke skříni plné zeleného pokladu, zavadila pohledem o košík s lysohlávkami.

Vyndala tři šťavnaté houbičky a přenesla si je ke kuchyňské lince. Nakrájela je na menší kousky a potom je snědla. Nepocítila žádný účinek a proto se vrátila ke svojí klasice. Dnes vytáhla krabičku z levého

dolního rohu, na které bylo napsáno **G13 Haze**. Sedla si na houpací křeslo se svým nejlepším přítelem – bongem. Při sypaní marihuany do kotlíku uslyšela nad hlavou rachocení motorů.

Znělo to jakoby kolem chaty létala letadla. Za dalších pár okamžiků se ozvala střelba z kulmetů a bolestný zvířecí výkřik. Pravděpodobně letadla zasáhla něco živého a podle výkřiku velkého na střeše chaty. Chvilí po zvířecím zasténání padla velká rána, která jednomu z motorů způsobila poškození. Za dalších pár sekund letadlo havarovalo a gorila v houpacím křesle sledovala z okna asi třicet metrů vzdálený výbuch.

Celá akce se odehrávala na střeše chaty, kterou aktuálně obývala jen opice v houpacím křesle s bongem na klíně. Sledovala prohýbající se strop a podle zvuků si představovala, jak asi bitva probíhá. Asi o minutu později spadlo další letadlo, jen o kousek dál než to první. Gorila odložila bong a vyšla ven.

Na střeše chatky se držela obrovská opice s velkým batohem na zádech. Kolem létala ještě dvě bojová letadla a střílela do ní. Jedno z nich srazila k zemi máchnutím horní končetiny, když přelétalo dostatečně blízko. Poslední letadlo vyslalo ještě posledních pár ran z kulometu, které jen těsně minuly obří opici z batohem a odletělo pryč. Velká opice shlédla dolů na nechápající Gorilu.

„Umíš mluvit? Říkám si King Bong, rád tě poznávám.“ řekl hrubým hlasem těsně před tím, než seskočil ze střechy.

Gorila pořád stála a jen zírala s lehce otevřenou pusou. I kdyby mluvit uměla nevydala by ani hlásku.

„No asi mluvit neumíš. Nemáš aspoň nějakou trávu?“ řekl King Bong a sundal si svůj batoh, který byl přibližně stejně velký jako gorila.

Gorila jen přikývla a zaběhla do chatky. Vzala celou krabičku s nápisem G13 Haze a vyšla opět ven. Podívala se co to King Bong vytáhl ze svého batohu a nemohla věřit svým očím. Byl to obří bong ve kterém by se snad dokázala i utopit.

Podala mu krabičku s marihuanou. King Bong si jí přebral, přečetl si nápis na ní a hned zareagoval pozitivně: „Váááú, G13 Haze? Opravdu? To jsem kouřil naposled v New Yorku a byl jsem po tom vylej asi 5 hodin.“

Gorila jen užasle přikyvovala a potvrzovala, že je to opravdu kvalitní tráva. Stále nemohla pochopit, kde se tady najednou vzala tak velká opice. Potom ji napadlo, že by si mohla přinést svůj bong a taky si jeden nebo dva nabýt. Když se vrátila z chatky s bongem v ruce, tak tam už King Bong nebyl. Zmizela i krabička s marihuanou.

Poslední dobou všechno jen mizí. Pomyslela si a šla zpět do chatky. Vytáhla novou krabičku ze skříně a nabyla si bong na uklidnění a vstřebání celého divného zážitku.

#3 Návštěva

Několik dalších dní si Gorila krátila čas po jídání lysohlávek. Díky houbičkám se tolik nenudila a prakticky se aspoň pořád něco dělo. Dokonce se ještě jednou setkala s King Bongem a konečně jí bylo umožněno si s ním zakouřit trávu. Dnes si řekla, že potřebuje klid a odpočinek, protože už z těch všemožných halucinací byla unavená. Přímou až dalo by se říci rituálně si sedla do houpacího křesla a nabyla si bong.

Po chvíli sezení a koukání do zdi si všimla za oknem jelena. Trochu se ho lekla což jí způsobilo trochu větší rytmus bití srdce. Podívala se z okna podruhé a stále tam byl. Pravděpodobně stál na zadních a

zíral přímo na gorilu. Jeho velké hnědé oči zářili pod poměrně velkým paroží. Srst neměl hnědou, ale spíše oranžovou. Gorila si vzpomněla na jelena, kterého viděli s Jerryem, když hledali v pralese durman a lysohlávky. Něco jí říkalo, že je to on.

Zdálo se jakoby chtěl vejít dovnitř, proto Gorila došla ke dveřím a otevřela. Za okamžik se zpoza rohu chaty objevil jelen. Došel ke dveřím. Zdvihl hlavu. Podíval se na Gorilu, zda mu umožňuje průchod a vešel dovnitř. Gorila zavřela dveře a posadila se na houpací křeslo. Jelen seděl na zemi v pozici, kterou byste očekávali spíše od psa a jen si prohlížel interiér chaty.

Chvilí na sebe jen tak zírali a potom Gorila dostala nápad. Vzpomněla si na situaci, kdy s Jerryem zůstali trčet na stromě kvůli našťavanému medvědovi. Tehdy Jerry ubalil joint, ve kterém místo marihuany byl durman. Po vykouření jointu získali schopnost s medvědem komunikovat. *Když to fungovalo s medvědem, tak by to mohlo jít i s jelenem* uvažovala Gorila.

Bohužel zabalení jointu je pro ní nesplnitelný úkol a když si posledně nabyla bong durmanem, tak to nedopadlo úplně nejlépe. Sice si z toho moc nepamatuje, ale to podstatné jí utkvělo v paměti dobře. Skončila v bezvědomí a další den jí hodně bolela hlava.

Podívala se na jelena. Měl prázdný nepřítomný výraz. Vůbec nechápala proč vlastně přišel a toužila to zjistit. Nabyla si bong durmanem a naplnila plíce kouřem.

#4 Fialová

Když si naposledy Gorila nabyla bong durmanem, tak se dostala do zvláštního světa. V tomto světě měla obloha žlutý odstín a mezi mraky poletovali draci chrlící oheň. Všechno uvnitř chatky mělo kolem sebe jakousi fialovou auru. Skříň s marihuanou přímo zářila fialově. V chatce navíc poletovalo hejno velkých včel. Velikostí byli srovnatelní s malými vlaštovkami. Tyto včely na Gorilu zaútočil a tím jí způsobili šok díky kterému upadla do bezvědomí.

Nyní si dala podobný bong jako tehdy. Stejně jako minule při tom zavřela oči a když je otevřela, byla ve stejném světě jako tenkrát. Díky bohu obří včely v chatce už nebyly.

Úplně zapomněla na jelena, který stále seděl na zemi. Vstala z křesla a rozhlížela se po chatce. Fascinovalo ji jak všechno chytlo fialový odstín. Fialově svítící Jerryho postel, kuchyňská linka, psací stůl, dokonce i ohořelé dřevo v kamnech. Každý předmět svítil trochu jinou intenzitou. Nejvíce zářil proutěný košík s lysohlávkami a durmanem v rohu místnosti. Na druhém místě se umístila Jerryho skříň.

Ihned si vzpomněla na celý incident se včelami, který tady zažila. Zajímalo ji, kam se poděly, ale pátrat po nich určitě v plánu neměla. Místo toho se přesunula k oknu. Po žlutém nebi, stejně jako minule, poletovali draci a chrlili oheň. Stejně jako posledně se místo vody v jezírku nacházel prapodivný světle zelený sliz. Podívala se směrem na prales. Stromy také zářily fialově, ale jinak na pralese nebylo nic zvláštního. Už chtěla odtrhnout pohled jinam, ale v tu chvíli si všimla malé postavy na okraji lesa.

Zdálo se, že je celkem malý. Odhadem tak metr a půl. Měl na sobě zelený oděv a na hlavě zelený klobouk. V ruce držel sekeru. Nejspíše nějak vycítil, že se na něho Gorila dívá a zamával sekerou směrem k ní. Gorila se snažila co nejvíce zaostřit zrak, aby si ho prohlédla co nejlépe.. PLESK..

Z ničeho nic z venku do okna narazila jedna z velkých včel. Snažila se zaútočit na gorilu, ale sklo ji v tom zabránilo. Gorila se tak lekla, že odskočila od okna a spadla na zem.

Na Gorilin překvapivý úskok Jelen zareagoval: „Co děláš? Je ti dobře?“

#5 Jelen

Jelen neviděl fialovou auru kolem nábytku ani draky na žlutém nebi. Neviděl ani velkou včelu, která narazila do skla. Viděl jen nesmyslně uskočit gorilu od okna a vůbec nechápal proč. Správně si to odůvodnil tím, že Gorila má asi nějaké psychické problémy z toho kouře, který vysála z té vázy, nebo co to vlastně je.

„Co děláš? Je ti dobře?“ zeptal se jelen vylekané Gorily, která upadla na podlahu.

Gorila se podívala na jelena a byla překvapena z jeho hlasu. Zněl totiž podobně jako hlas Jerryho i když trochu pisklavěji. Pokusila se jelenovi odpovědět pomocí improvizované řeči rukou. Její pravá ruka měla napodobit včelu a levá, rozevřená ruka okno. Narazila pravou rukou do rozevřené ruky a potom ukázala kde se to stalo. Jelen vůbec nepochopil. Gorila vzdala vysvětlování a raději se šla kouknout, jestli u pralesa stále stojí ta divná postava se sekerou.

„Hej, proč zase čumíš z toho okna? Co je tam tak zajímavého?“ položil jelen další otázku na kterou, jak už pochopil, stejně nedostane srozumitelnou odpověď.

Gorila se rozhlédla po okolí, ale postavu v zeleném už neviděla. Všude panoval klid. V dále draci dál chrtili oheň a prales pořád svítil fialově. Nad jezerem plným slizu se nacházelo hejno velkých včel. Gorila radši od okna odstoupila, aby si jí náhodou nevšimli.

Při otevření skříně ji skoro oslnila fialová zář. Každá z krabiček ve skříně vydávala velkou porci fialového světla. Nejvíce zářila krabička přibližně uprostřed vlevo, na které bylo napsáno **T35-sativa**. Gorila se jí chopila a přisedla si k jelenovi. Ze všeho nejraději by si zabalila jointa, ale bohužel musela opět marihuanu nasypat do bongu.

„Počkat, počkat, počkat.“ začal jelen „Děláš si doufám jenom srandu. Přejde mi, že už si sjetá dost, nemyslíš? Pane bože, ty si ale opičí smažka.“

Gorila zamávala ukazovákem, jakože to tak není, protože tohle je tráva a ne durman. Tráva ji dělá dobře a potřebuje se uklidnit.

„No to je fuk. Kde vůbec máš toho člověčího kamaráda? Rád bych si s ním promluvil. Poslední dobou se mi zdají takový divný sny. Vždycky jsem v nějakém člověčím těle a furt kreslím divný obrázky. Často jsem v nějaký místnosti, kde jsou ty kresby i na zdi. Většinou tam je i nějaký strašně zarostlý člověk...“
PRÁSK

Jelen uslyšel ránu směrem od dveří. Podíval se tam a uviděl, že ve dveřích je díra přibližně tak velká, jako by byla vytvořena sekerou.

#6 Únos

Gorila se podívala skrz čerstvou díru ve dveřích a spatřila muže v zeleném, jak se napřahuje sekerou ke své druhé ráně. Konečně si ho mohla prohlédnout trochu podrobněji. Vůbec ji nebyl sympatický. Plnovous skoro zakrýval tři jizvy na pravé tváři. Gorila správně odhadla, že to jsou nejspíše medvědí škrábnutí. V tmavě hnědých očích měl prázdno. Od úst mu zrovna ukápala slina a zůstala ve vousech.

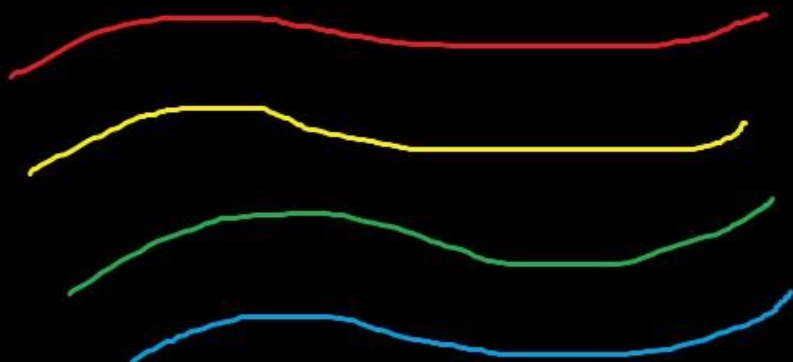
Vyleštěné ostří sekery se znova zakouslo do suchého dřeva. Jelen však muže v zeleném neviděl stejně jako neviděl žádnou fialovou záři ani nažloutlé nebe. Slyšel jen rány a sledoval, jak se dveře začínají rozpadat a zmatkující Gorilu.

„Kurva, co se to děje?“ vyzvídal jelen, ale Gorila si ho vůbec nevšímal a dál sledovala zvětšující se díru ve dveřích.

Dveře se už úplně rozpadli a Gorila začala ječet. Zalezla do rohu místnosti a zdálo se jakoby se snažila ubránit nějaké neviditelné osobě. O pár okamžiků později se Gorila proti své vůli začala pohybovat směrem ke dveřím. Jelen měl správný pocit, že ji někdo táhl. Byl zmaten. Nechápal co se děje. Měl strach.

Gorila už byla venku z chaty a tažena směrem k lesu. Vystrašený jelen to vše už jen sledoval z okna a bylo mu Gorili líto. Usoudil, že pro Gorilu nemůže nic udělat, neboť to, co jí táhlo pryč ani neviděl. Za dalších pár minut se Gorila ztratila v lese.

Část čtvrtá: Cestovatel

#1 Přenašeč mezi světy

Od podepsání smlouvy uběhlo už několik dní. Těčko seděl za svým notebookem a horlivě psal příspěvek na svůj blog o tom, jak podle něj nejsou drogy škodlivé. Ačkoli s drogami neměl žádné zkušenosti, když tedy nepočítal ten malý joint ve druhém ročníku na střední škole. Nic mu ale nebránilo zahrát si na génia a tak psal velká moudra.

„Stejně to nikdo číst nebude, kámo.“ řekl znuděně Jerry.

„Ale jo bude, postnu to na svůj profil na facebooku. Otevřu oči všem svým přátelům a později se to rozšíří dál a budu slavnej blogger.“ odpověděl Těčko a psal dál.

„Veř tomu.“

O pár minut později článek dokončil a publikoval na svůj blog. Potom se zvedl od stolu a šel si lehnout do své postele. Těčko byl poslední dobou pořád unavený. Jerry se mu nedivil, poslední dobou se totiž Těčko stále učil na blížící se maturitu. Na druhou stranu byl ale hodně našťvaný, protože se v těchto časech neskutečně nudil.

„Vyser se na to, neděláš nic jinýho, než že spíš. Táhle v rohu se ti už asi týden válí přenašeč mezi světy a ty ses ho skoro ani nedotkl. Pojďme ho už konečně vyzkoušet.“ žadonil Jerry o trochu dobrodružství.

„Už jsem ti snad říkal, že teď na to prostě není čas. A navíc to beztak nefunguje. Ten sráč mě podělal o mojí duši. Nemam na to náladu.“ řekl našťvaně Těčko unaveným hlasem.

„Jsi fakt kokot.“ odpověděl uraženě Jerry.

„Fajn zmrde, tak já jdu teda na to!“

Kovový, černý přenašeč má tvar válce, který má v průměru asi 5 centimetrů a je přibližně 30 centimetrů dlouhý. Na straně má červené tlačítko a nad ním je žlutě napsáno číslo 351. Jinak je úplně holý a hladký. Džej tý ho vzal do pravé ruky, zamířil s ním před sebe a zmáčkl tlačítko. Ten, kdo by se na něho právě teď díval by si pomyslel, že se snaží zapnout jakousi imaginární televizi, ale místo toho se na konci přenašeče objevila malá modrá kulička. Modrý předmět začal levitovat a za doprovodu bzučení se zvětšoval. Tento proces už jednou Jerry viděl ve své chatce, ale i tak to pozoroval s velkým zájmem.

„Stejná koule, jakou jsi mi popisoval, když jsem se tě ptal, jak si se dostal do mojí hlavy. Vidí?“ zeptal se Těčko i když znal odpověď.

„Na chlup stejná.“

„No tak podle tvých zkušeností asi bude stačit se toho dotknout a přeneseme nás to. Jsem celkem zvědavý kam. Upřímně měl si pravdu. Nechápu, proč jsme to nevyzkoušeli dřív.“ řekl Těčko. Potom se dotkl koule a zmizel.

#2 Zpátky skrz

Jerry otevřel oči. Zadíval se na své ruce a potom mu došlo, že je zpátky ve svém těle. Rozhlédl se kolem a to co uviděl ho příjemně překvapilo. Nacházel se totiž opět ve své chatě. Hledal Gorilu, ale našel jen jelena s vystrašeným pohledem. Byl mu povědomí. Konečně si všiml rozmlácených dveří a v tu chvíli ho vyrušil jakýsi hlas v hlavě.

„No ty krávo. Kde to jsem?“ promluvil Těčko.

„No do píči. Mám takovej pocit, že se nám prohodily role. Teď jsi ty v mojí hlavě. Co to je za sračku a co tu kurva dělá ten jelen? A kde je Gorila?“ řekl Jerry nahlas.

„Cože? Tak tohle je ta chatka o který si vyprávěl? Čekal jsem něco většího.“

„Jo jo, tady já bydlím.“ řekl Jerry přitom co zvedal bong ze země. Čichl k němu a mluvil dál: „Páni, Gorila si asi nabyla bong durmanem. Snad ji to neodrovnalo jak posledně.“

Jelen jen dál seděl s vykulenýma očima, jakoby nedávno viděl ducha. Myslel si, že tomu chlápku, co se tu z ničeho nic zjevil asi hráblo, protože si mluvil sám pro sebe. Dobře věděl, že ten blázen tu dříve, než zmizel, bydlel s Gorilou. Rád by mu pověděl, co se tu stalo, ale Jerry by mu stejně nerozuměl.

„A kde teď je? Ta Gorila.“ zeptal se Těčko.

„Já nevím. Určitě se tu něco stalo. Podívej dveře jsou úplně rozbitý. Navíc Gorila by tu takhle bong nikdy nenechala. Vždy po použití ho umyje a vrátí do skříně. Určitě ji muselo něco vyplašit nebo tak něco.“

Těčko si všiml jelena. Chvilí se na něj zadíval a potom si vzpomněl na celkem starý sen. V tom snu byl Těčko v kůži jelena a díval se do jakési chaty na spící Gorilu v křesle. Porozhlédl se po chatce a ano, to křeslo stálo kousek od nich. *Co se to tady děje*, pomyslel si.

#3 Joint

Potřeboval se uklidnit. Bylo toho najednou moc. Ještě nedávno byl smířený s tím, že už se do své chaty nikdy nepodívá, natož zpět do svého těla. K tomu mu vrtalo hlavou, kde je Gorila? Proč jsou rozbité dveře? A proč tu sedí ten vystrašený jelen?

Otevřel svou starou dobrou skřín s marihuanou a trochu ho překvapilo, jak málo trávy v ní zbylo. Gorila vykouřila téměř všechny zásoby. Zbylo už jen pár gramů v krabičce T35-sativa a taky něco málo v krabičce s Blueberry. Například krabička s nápisem G13 Haze úplně zmizela.

Jerry si ubalil středně velkého špeka a zamyslel se. Těčko od doby, co si všiml jelena skoro vůbec nepromluvil a zřejmě také přemýšlel.

Po chvíli to Jerrymu docvaklo stejně jako nedávno Gorile. Mohl by využít účinky durmanu a promluvit si s jelenem. Třeba bude vědět co se stalo. Když to minule fungovalo s medvědem bude to účinné i v tomhle případě. Podíval se po košíku z jejich tehdejší výpravy. Stál v rohu místnosti. Přesně tam, kde ho nechal naposled. Dokonce v něm zbylo i pár lysohlávek, ale ty ho teď nezajímal. Natrhal si pár lístků durmanu a začal motat joint.

„Co to, že si tak vyskočil?“ probral se Těčko.

„Víš jak jsem ti vyprávěl o těch účincích durmanu... Možná bych si mohl promluvit s tím jelenem. Třeba ví co se stalo Gorile.“ odpověděl nadšeně Jerry.

„To je skvělejší nápad. Po pravdě mě ten jelen trochu děsí. Mám z něho divný schízý.“ řekl Těčko.

Těčko chtěl dál mluvit o snu ve kterém byl v kůži toho jelena, ale v ten moment Jerry už podpaloval joint. Rozhodl se, že to odloží na později a sledoval co se bude dít. Jelen byl rád za to, že to Jerryho napadlo. Aspoň bude někomu moc povědět co se stalo.

#4 Výměna hlasu

Jerry zahodil vyhaslý durmanový joint. Trochu se mu motala hlava. Čekal, že třeba něco řekne Těčko, ale ten mlčel jako hrob. Potom si vzpomněl, proč vlastně durman kouřil. Chtěl si popovídat s jelenem. Zadíval se na něj a promluvil.

„Čus, já jsem Jerry. Umíš mluvit?“

„Čus čus, mě můžeš říkat třeba Jéčko a ano teď když tvoje plíce pozřeli kouř té zázračné rostliny, tak mluvit umím.“ odpověděl Jelen.

„No ty krávo, ten jelen mluví jak nějaký pojebanej intelektuál.“ pomyslel si Jerry v hlavě a nahlas řekl jen: „To je super. Pověš mi, co se tady stalo?“

Dřív než jelen odpověděl, tak se Jerry v hlavě zeptal Těčka jestli je na příjmu. Těčko neodpověděl. Jerryho ani neděsilo to, že Těčko nemluví. Spíše ho trochu vyděsil fakt, že jelenovo hlas zněl jako ten Těčkov. Zdálo se jakoby se Těčkov hlas přemístil do toho jelena.

„No víš to je na dlouho. Nevím kde začít.“ řekl jelen. V tenhle moment si byl Jerry už jistý. Jelen má stejný hlas jako Těčko.

„Začni, kde chceš, a nespíchej, Jéčko.“ nyní si uvědomil i tu shodu jmen, začínalo to být zajímavé „Máme času dost. Nejdřív mi ale řekni, je Gorila v pořádku?“

„No ne tak úplně. Víš od té doby, co vysála ten kouř z té vázy bylo všechno strašně divný...“ a tak Jéčko pověděl Jerrymu všechno co se stalo- něco neviditelného rozbilo dveře a uneslo Gorilu. Jerry byl zmatený a vystrašený.

#5 Je to jen příběh

Potom co Jerry vyslechl jelena nastalo ticho. Jerrymu se o celé situaci chtělo přemýšlet a dospět k nějakému závěru, ale byl velice unavený. Únava byla pravděpodobně způsobena hlavně návratem do

svého těla. Přece jen není úplně sranda cestovat myslí bůh ví kudy z těla do těla. Rozhodl se, že se chvilku prospí. Lehl si do své postele a během okamžiku usnul.

Probudil se chvíli před západem slunce a ihned uslyšel Těčkovo hlas. Opět ve své hlavě a ne z úst jelena.

„Dobrý ráno, červíčku, jak se ti spalo?“ řekl Těčko.

„Docela dobře, nějak na mě dolehla únava.“ Jerry byl rád, že Těčka slyší.

Jerry ještě chvíli ležel a vstřebával vše co se stalo před tím, než usnul. Ať už to, že někdo unesl Gorilu, nebo to že jelen měl stejný hlas jako Těčko a v tu chvíli ho napadla otázka.

„Těčko, kam jsi zmizel po tom, co jsem vykouřil ten durmanový joint? A co máš společného s tím jelenem, nechceš mi něco říct?“

Těčko jsi vůbec nevzpomínal na to, co se dělo po jointu, ale teď mohl alespoň Jerryemu říct o tom snu, který si vybavil. V tom snu byl v kůži jelena a nahlížel z okna přímo sem do chaty ve které se zrovna nacházejí. Chtěl mu to popsat podrobněji a zeptat se proč se vlastně ptá, ale v tu chvíli se ozval mohutný rozlehlý hlas, který dokola opakoval: „JE TO JEN PŘÍBĚH, JE TO JEN PŘÍBĚH!“ Znělo to jakoby po celém ostrově byly zkruté reproduktory. Jakoby se ten hlas šířil odnikud a zároveň ze všeho a pořád jen opakoval tu větu JE TO JEN PŘÍBĚH.

Jerry a jelen se na sebe jen dívali a vůbec nechápali co se děje. Jaký příběh? Asi po pátém opakování věty se ozvala jiná a jen jednou: „OBÁLKA NA STOLE“.

Jerry se zvedl z postele, podíval se na stůl a ano, ležela tam obálka.

#6 Obálka

Jerry došel ke stolu na kterém ležela bílá obálka. Na obálce bylo velkými černými písmeny napsáno KONEC. Chopil se jí a začal ji pomalu otevírat. Jelen stále seděl v chatce a jen zíral do zdi. Těčko pravděpodobně opět zmizel, ale tentokrát to bylo jiné. Nyní měl Jerry pocit, že už se nikdy nevrátí.

Vytáhl dopis z obálky a začal si ho v duchu číst.

Ahoj, Jerry.

Určitě si opět zmatený. Omlouvám se ti za všechny tyhle nejasnosti a vlastně ani nevím, kde mám začít. Určitě jsi před pár okamžiky uslyšel větu: “Je to jen příběh” a přesně tak to taky je. Jsi jen postava v příběhu, který jsem napsal.

Původně v té obálce mělo být napsáno něco jiného a příběh by pokračoval, ale nestane se tak neboť píšu tohle. Je konec.

Co se týče Gorily strašně mě mrzí, že jsme ji nestihly zachránit. Sám vím nejlíp jaký k ní máš vztah a co všechno jste spolu prožili. Měl jsem jí rád stejně jako ty. Znovu se omlouvám. Pokud se ptáš na Těčka, tak ten nyní bohužel z příběhu musel zmizet stejně jako já.

Možná se teď ptáš, proč takhle náhle ukončuji tento příběh. Po nehodě, která se mi nedávno stala nemám sílu ani chuť pokračovat v psaní. Ještě jednou se omlouvám a měj se hezky.

Tady na ostrově je krásně i když poklad už se dávno nachází jinde. Ochraňuj jelena a jelen ochrání tebe.

„Hodně štěstí, kamaráde. Nezlobím se.“ řekl Jerry a příběh tím skončil.

www.fakintecko.tode.cz